

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 551
din data de 18.11.2015

Dosar nr.: 212/2015

Petiția nr.: 2308/30.03.2015

Petentă: L. S.

Reclamat: -

Obiect: neacordarea unor drepturi pecuniare, pe motiv că nu a făcut parte din sindicat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. L. S....

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta, cadru didactic, sesizează faptul că nu a fost trecută pe listele sindicatului pentru recuperarea drepturilor bănești restante.

III. Procedura de citare

3.1. Având în vedere modul succint în care este redactată petiția, prin adresa nr. 1785/31.03.2015 i s-a solicitat petentei să precizeze, în mod clar, dreptul încălcat și criteriul care a stat la bază, raportat la OG nr. 137/2000R.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta, cadru didactic, sesizează faptul că nu a fost trecută pe listele sindicatului pentru recuperarea drepturilor pecuniare restante.

Astfel, aceasta susține că este discriminată comparativ cu colegii săi care fac parte din sindicat. Aceștia s-au trecut pe o listă și au solicitat în instanță drepturile bănești.

4.1.2. Prin adresa nr. 3694 din 27.05.2015, petenta susține faptul că i s-a încălcat dreptul de acordare a diferențelor salariale în baza Legii nr. 221/2008 privind majorarea salariului personalului didactic cu 50% și în baza Legii nr. 330/2009 privind salarizarea în sistemul bugetar, aceste diferențe fiind recuperate doar de unele cadre didactice, respectiv cele înscrise în sindicat, deoarece au solicitat aceste drepturi în instanță și au obținut hotărâri definitive și irevocabile.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.3. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin neacordarea majorărilor salariale corespunzătoare. Petenta arată că au beneficiat de aceste drepturi numai o parte a acestei categorii (membrii de sindicat) în urma unor hotărâri judecătorești irevocabile, restul angajaților nu au beneficiat. Deși în conformitate cu prevederile legii nr.221/2008 și a Legii nr. 330/2009 privind salarizarea în sistemul bugetar de acest spor ar fi trebuit să beneficieze și restul angajaților, respectiv petenta, acest lucru nu s-a întâmplat decât pentru persoanele care au intentat acțiuni în instanța și au obținut hotărâri judecătorești irevocabile.

5.4. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în

speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Aceleași raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementat în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct însă efectul unei măsuri, practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriile invocate în cauză.

5.5. Colegiul director este de opinie că împrejurările invocate de petentă, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele ce fac obiectul prezentului dosar vizează un prezumtiv tratament diferențiat aplicabil unor situații analoage, de plano, reținut prin coroborare cu celelalte cadre didactice care au făcut parte din sindicat și au solicitat drepturile convenite în instanța de judecată, un asemenea raport este de natură generică.

5.6. Colegiul reține că în speță se indică un raport de comparabilitate concret prin referire expresă la salariații care au făcut parte din sindicat și au mers în instanță și restul salariaților care nu au făcut parte din sindicat și nu au mers în instanță în vederea solicitării drepturilor aferente. Or, faptul că o parte din salariați au mers în instanță nu a împiedicat solicitarea drepturilor convenite, tot pe cale judecătorească, și a celorlalți salariați. Astfel, persoanele nemulțumite au dreptul de a se adresa în instanță și să solicite drepturile bănești convenite în baza prevederilor legale.

5.7. Or, în exercitarea competențelor sale, Colegiul director nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, în special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a

legii, acesta fiind atributul suveran al instanțelor de judecată în opera de înfăptuire a justiției, controlul acestei interpretări realizându-se prin exercitarea căilor de atac.

5.8. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

5.9. Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin. 2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HÁLLER ISTVAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 07.01.2016

Motivele de fapt și de drept redactate P.C.S.Tehnoredactat V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP